עי' בערוך ערך קץ פי' (עי' משה הדרשן),

תום' ישנים

האי לישכה אקצויי מיקציא כו'. הקשה רינ"א למה הוצרך לתרן כן, לישני ליה דבית המוקד היה לפונו של עזרה, וא״כ היה או דרום בית המוקד לפון . עזרה. וא״כ הא דהאמר בתמיד דלשכת טלאים היתה במקלוע לפונית מערבית היינו לפונית מערבית דעזרה שהוא מערבית דרומית של בית המוקד, יהיינו דקאמר במס' מדות דרומית דמבית המוקד קאי ונמי) ובהכי אחי נמי שחיר מלחם הפנים דקחשיב ליה בקרו במדות כרומים ובחמיד חשיב ליה לפונית, דהא [מזרחית] לחשיב ליה במדות בקרן מזרחית דרומית היינו מזרחית דרומית דבית המוקד שהיא לפונית [מזרחית] של עזרה, ואתי לפונית נמי שפיר הא דקתני בתמיד לשכת בית המוקד ולשכת החותמות דלה חשיב הכה, שהותן שתיהן לבדן הוו בעזרה. ובמדות חשיב לשכה מזבח ולשכת בית הטבילה דלא חשיב התם. ואין זו קושיא כלל, כי אין לו למנות לשכת לחם הפנים ולשכת טלה קרבן בעורה ובבית המוקד, שהרי לא היו אלא באחת מהן ומחילה מפסקת בין שתיהן, וא"כ היאך היו שם ד' לשכות, והלא לא היו שם [אלא שתים]. ועוד וכי היו אורך שתיטן. ועוד וכי שיו מודן העזרה ובית המוקד מכוונין בצמצום, והא ודאי לא היו כן. ולעיל [טו, ב ד״ה ורמינהי] פי׳ דאתי שפיר דלא פריך אלא מלשכת טלה קרבן ומלחם הפנים, אבל קשה לרבינו דאמאי לא משני מיקניא כמו גבי לשכת טלה

אלא לאו שמע מינה ראב"י היא. ואיכסי ליה במעלה ימירה ולא במזבח דשמעינן ליה לראב"י בפ' שלישי (לקמן דף לז.) דאמר כוליה מזבח בדרום קאי וכל חלי חלל הפתח מגולה (א). ואי קשיא היכי מתוקמא סתמא מדות אליביה הא שמעינן מהא סתמא שאוכל

המובח שבע אמות בלפון על כרחיך הכי מפרשי הני עשרים וחמשה אמות שאחה נותן שאין בין כבש לכותל אלא חמשה אמות ומחלה והכבש והמובח ששים ושתים הרי המובח כולו בדרום קאי וכולו כנגד אמנט עורה והמותר כולו למקום הכנסין. וא"ת אם כן שלא דקדק התנא לחלקו לחלאין ויש לך להרבות התנא לחלקו שחרלה כר"י נמי מלית מוקמת לה ויהא מובח ממולע עורה כילד תן עשרים ואחת

לפי משמעות הקושיא מזרח

מוקד לחם

בית המוקד גדול

חותמות

טלאים

3

ומחנה מהם בין כבש לכותל והכבש שלשים וחני המזבח ששה עשר נמלא אמלעו של מזבח לסוף ס"ז ומחלה שהוא אמלע עורה הא לא מלית אמרת שלא יהו מקום השולחנות והננסין אלא שלש ומחלה. ובעיני נראה לפרש הא דרב אדא בר אהבה וכל הסוגיא בלשון אחר רב אדא בר אהבה אמר הא מני אמתניתין דתמיד להם הממונה קאי דרמיא מדות עילויה מתניתין דתמיד . אמר דפליגי אסתמא דמדות ר"י היא דשמעינן ליה דפליג אסתמא דמדות דתניא ר"י אומר מזבח ממוצע וכו' ואי ס"ד מדות ר"י היא מי משכחת לה והא תנן כו' אלמא רוביה דמזבח בדרום קאי שמע מינה ולא גרסינן אלא לאו שמע מינה ר"א היא והכי פירושו שמע מינה מדות לאו ר' יהודה היא: רב אדא בר ילחק אמר הא לשכם הטלחים חקלויי מקליה. בשתי המקלועות נרחית שחרוכה היא ועומדת במערב ומארכת ללד הלפון ודרום עד קרוב למקלועות שמכאן ומכאן: ודאסי מלפון מיסחויא ליה. שמשוכה ללד דרום יותר: ודחתי מדרום מיתחויה ליה. משוכה ללד לפון: מסתברה דבמערבים דרומים הוה. טפי ומודי בה תנא דתמיד אלא דנקיט סידרא (כ) מדרום ללפון מיתחזי ליה דרך הילוכו כאילו הוא בלפון: מדרמינן לחם הפנים. דהוה סלקא דעתיה שהוא מונה והולך דרך ימין מלפון למערב וממערב לדרום ומדרום למזרח לשכת הטלאים בלפונית מערבית לשכת החותמות במערבית דרומית לשכת בית המוקד בדרומית מזרחית לשכת לחם הפנים במזרחים לפונית והוה רמינן עלה מתני' דמדות דקתני דרומית מזרחית היא היתה לשכת לחם הפנים: ומשנינן אמר רב הונא בריה דרב יהושע. תנא דמדות קא חשיב דרך ימין כדמפרש בהדיא דקאזיל ומני מדרום למזרח וממזרח ללפון ומלפון למערב וממערב לדרום והבא להקיף סביב כל הבית ומקיף דרך ימין מבחוץ זהו סדר הקפתו ומתניתין דתמיד דלא פירש מידי איכא למימר דדרך שמאל מנה ומו לא מיקשי מידי מהשתא: 76

אלא לאו שמע מינה רבי אליעזר בן יעקב היא שמע מינה רב אדא בריה דרב יצחק אמר האי לשכה יאקצויי מקציא ודאתי מצפון מתחזיא ליה בדרום ודאתי מדרום מתחזיא ליה בצפון ומסתברא דבמערבית דרומית הואי ממאי מדרמינן לחם הפנים אלחם הפנים ומשנינן אמר רב הונא בריה דרב יהושע מר קא חשיב דרך ימין ומר קא חשיב דרך שמאל

בין הכבש לכותל והשאר לשולחנות א"כ הוו ע"ד ומחלה ולא מתחזי פיתחא בכניסת היסוד והסובב לא ידענא מי דחקו לפרש כן שהספר מקשה מהנהו ב' אמות דכניסת היסוד והסובב ומתוך כך הקשה מה שהקשה שהרי נוכל לפרש דבפשיטות הוא מקשה והא ר"י אית ליה מובח ממולע וסתמא דמדות לית ליה ממולע ולכל הפחות רוביה בדרום וא"כ סתמא דמדות דלא כוותיה

וכי פלגינן בכ"ה אמות י"ב ומחלה

והא דמסיק אלא שמע מינה ר' אליעזר בן יעקב היא דאמר כוליה בדרום ולא קאמרינן דמתניתין דמדות ס"ל דרוביה בדרום ולהכי היה כותל מזרחי נמוך משום דמיכסי פיתחא כשנאמר שי"ב אמות ומחצה היה בין כבש לכותל וא"כ לא יהיה לו ראייה מההיא דתיתי כראב"י יש לומר משום דלא אשכחן אלא שלש מחלוקת בהא מילחא איכא למאן דאמר כוליה בלפון ואיכא למ"ד כוליה בדרום ואיכא למ"ד ממולע וכיון דההיא דמדות לא מלינן לאוקמא כמאן דאמר כוליה בלפון ולא כמאן דאמר ממולע אין לנו לבדות מלבנו מחלוקת רביעית ולומר דקסבר מתניתין דמדות רוביה בדרום כיון דלא אשכחן תנא דאמר הכי אלא על כרחיך ראב"י היא דאמר כוליה בדרום ומה שפירש רש"י הא מני ר"י היא דקאי אההוא דתמיד אין הלשון משמע כן דהכי הוה ליה למימר מאן תנא תמיד ר"י היא ועוד לשון הא מני רבי יהודה היא משמע דקאי אהך דסליק מינה ועוד כיון דלא אתא לשנויי אלא דלא תקשי סתמא דתמיד אדמדות וקאמר ר"י היא אההיא דתמיד ואין לו כח לחוקמה כוותיה אלח משום דחשכחן דפליג אמדות טפי הוה ניחא למימר מדאשכחן בריש פרק קדשי קדשים (זבחים דף נח:) דסתמא דתמיד קא סברא מזבח ממולע כרבי יהודה ולא כראב"י דקסבר כוליה בדרום קאי ועוד קשה לימא אבא שאול היא אההיא דתמיד כמו שהוכחתי לעיל דסתמא דתמיד דפליג אסתמא דיומא אבא שאול היא ועוד שהוא מוחק הספרים דבכל הספרים גרס במסקנא אלא לאו שמע מינה ראב"י היא שמע מינה:

דהדין עמו דהתם לא מתחזיא פתחא מחמת י"ב מעלות שבין האולם

ולמזבח להכי נקט למעלה מן הסובב לפי שאותם מעלות הם שש

אמות והם כלים כנגד כניסת הסובב שהוא כמו כן שש אמות מן

הקרקע ומה שהקשה רש"י אמאי לא משני דשולחנות בכלל ננסין

לכור קא חשיב דרך שמאל. מימה לי לימא אידי ואידי דרך ימין ותנא דממיד קא חשיב ברך שמאל. מימה לי לימא אידי ואידי דרך ימין ותנא דממיד קא חשיב מגואי דקאי בבית המוקד גדול ופניו כנגד הלשכות ותנא דמדות קאי מאבראי בעזרות ופניו ללשכות וקל להבין וי"ל דבמסכת תמיד פרק אמר להן הממונה (דף ל.) קתני בתר שהיו מפיסין אמר להן הממונה הביאו לי טלה מלשכת וכו' ולקמן בפ"ב (דף כה.) אמר שהיו מפיסין בלשכת הגזית אלמא דקאי מאבראי ולא קאי בבית המוקד ולהכי לא אותמא דקאי מגואי:

ומר קחשיב דרך שמאל. תימה לי אמאי לא משני דאידי ואידי דרך ימין קא חשבי אלא דלשכם לחס הפנים נמי אקלויי מקליא דקיימא במזרח ומאן דאתי מלפון מתחזיא בדרום ומאן דאתי מדרום מתחזיא בלפון דלשכת טלאים לפונית מערבית ולשכת החותמות דרומית מערבית ולשכת בית המוקד דרומית מזרחית

נצפון דנטנת טנמים נפונית ונעובית ונשכת המותנות דרונית ונעובית ונשכת ולשכת לחם הפנים מזרחית לפונית וההיא דמדות נמי מתוקמא דרך ימין וקל להבין וי"ל דעל כרחך לשכת החותמות ולשכת בית המוקד הם היו אותם שתי לשכות דקא חשיב במסכת מדות (פ"א משנה ו") אחת שבה גנזו בית חשמונאי אבני מזבח ואחת שבה יורדין לבית

מערב אחת שבה גנזו בית חשמולאי אבני מזבח ואחת שבה יורדין לבית הטבילה דליכא למימר הני אחריני נינהו שהרי לא היה בבית המוקד אלא ארבע לשכות ואי אחריני נינהו שהרי לא היה בבית המוקד אלא ארבע לשכות ואי אחריני נינהו א"כ הוו שש לשכות ואי אמרת אידי ואידי דרך ימין קא חשיב אם כן בההיא דתמיד משמע דלשכת החוממות ולשכת בית המוקד אחת בקרן מערבית דרומית ואחת בקרן מורחית דרומית ובההיא דמדות כי חשבת דרך ימין משמע דאותם שתי לשכות היו אחת בקרן מורחית לפונית ואחת בקרן מערבית לפונית מיהו הא קשיא לן מנא ליה הא דקאמרינן מסתברא דבקרן מערבית דרומית הואי דילמא לפונית מערבית הואי ואפ"ה מיתרלא שפיר

ההיא דלחם הפנים כזה ואיו

רבינו חננאל

הגהות הב"ח

לא רש"י ד"ה אלא (לא

לאו וכו׳ הפתח מגולה שבשפת חצי רוחב

דרומי

וכו׳ שמעינו מהא סתמא

וכו׳ הני עשרים וחמש אמות שאין אתה נותן בין

כבש וכו' בדרום קאי וכלה כנגד אמלע עזרה והמותר

כולו למקום השולחנות

והננסין וכו' דאמר להן הממונה וכו' אלמא רובא

למזכח: (3) שם ל״ה

מסתברא סידרא דאתי מדרום ללפון דמיתחזי

חלל הפתח ואי

היכל

אליעזר בן יעקב. ובא רב . אדא בר רב יצחק לאוקומה או א בו דבי צווק לאוקומה בלא חלוקה ואמר הא לשכה איקצויי מיקצייא מאז דאתי מצפון כו'. פי' עומדות במקצוע [משוכה] מז הזויות כמעט. ומאז בצפון ומאן דקאי בצפון . חזי לה בדרום והאי דקריא צפונית ל) צפונית לעזרה. והאי דקרי לה דרומית . דרומית לחיל. ולא פליגי ארבע הוו בתרתי מתניתין. ד׳ לשכות היו שם במקום אחד באמצע מקצועותיו מרובעות שתים כנגד שתים, וקיימן לצפון עזרה, שתים סמוכות לעזרה ושתים סמוכות לחיל, הממוכות לעזרה רקדש ושתים דברי הכל שמותיהן . לשכח הטלאיז ב׳ האחרות האי תנא קרי להו לשכת החותמות ולשכת בית המוקד²), והאי תנא לא פריש לה אלא בסימנין, וכולן על לשכת הטלאים היא מערבית דרומית לומר והשונה צפונית מערבית לומר שסמוכה היא לחיל. מערבית מדרמינן לשכת לחם הפנים אלשכת לחם . הונא בריה דרב יהושע מר

ל) ע" מו"י כלון ד"ה האי לשכה ודו"ק.
ב) ובדברי רבינו אילו ימיישב קושיית המוס' לעיל ע"ז ד"ה דרומית מזרחים ע"ש.